

Kazimierz Kaeppele

Sprawozdanie z posiedzenia plenarnego Naczelnej Rady Adwokackiej w dniu 17 czerwca 1978 r.

Palestra 22/8(248), 63-66

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zrozumieć, dlaczego słuszna teza o rekompensacji kosztów Skarbu Państwa nie może być konsekwentnie przeniesiona na grunt kosztów obrony. Skarb Państwa może zrezygnować z przysługujących mu kosztów w ramach określonej oceny, ale jak można pozabawiać zaspokojenia zespół adwokacki z tytułu udziału pełnomocnika z urzędu w omawianym postępowaniu? Jest to przedziwna sytuacja, w której wyłącza się od płatności i wnioskodawcę, i Skarb Państwa.

Zgłoszone wyżej uwagi i zastrzeżenia odnoszą się bardziej do przytoczonej w pracy wykładni sądowej aniżeli do samego komentarza, niemniej jednak waga problematyki kosztów postępowania karnego, a zwłaszcza opłaty odnoszącej się do drugiej instancji, nakazuje zwrócić na te kwestie na-

leżytą uwagę. Poza tym zastrzeżenia te nie umniejszają pozytywnej oceny opracowania, które nie pomija żadnego poglądu, przytacza go i wskazuje źródło. Jest to zatem niewątpliwie podręczny i poręczny informator, bardzo użyteczny dla praktyka, a jednocześnie skłaniający go do refleksji ogólnych.

Wydawnictwu Prawniczemu należą się słowa szczególnego uznania za to, że przystąpiło do wydawnictw „kieszonkowych”, a więc z punktu widzenia rozmiarów i wymiarów książki — najbardziej przydatnych w praktyce. Najtrudniej jest opracować zwięzły komentarz, ale też taki, miast zapełniać i tak już przeładowane półki naszych regałów, stanie się rzeczywistym pomocnikiem zawodowym.

dr Z. Czeszejko-Sochacki

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A.

Sprawozdanie z posiedzenia plenarnego Naczelnej Rady Adwokackiej w dniu 17 czerwca 1978 r.

W dniu 17 czerwca 1978 r. odbyło się kolejne w bieżącym roku plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej — tym razem znowu (po cyklu posiedzeń plenarnych w DPTA w Grzegorzewicach) w siedzibie Warszawskiej Rady Adwokackiej.

Spółród gości wzięli udział w posiedzeniu: inspektor Wydziału Administracyjnego KC PZPR mgr Stanisław Mazur, kierownik Wydziału Społeczno-Ekonomicznego CK SD mgr Zdzisław Lasocki, naczelnik Samodzielnego Wydziału d/s Adwokatury w Ministerstwie Sprawiedliwości sędzia Tadeusz Ładykowski oraz sędzia Stefan Stelmachowski.

Obradom, które poświęcone były sprawom doskonalenia kadry działaczy samorządu adwokackiego oraz sprawozdawczym informacjom z działalności Komisji Prawa Karnego i Komisji Prawa Cywilnego, przewodniczył prezes NRA adw. dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki.

Sprawa tworzenia i doskonalenia oraz wykorzystania rezerwowej kadry działaczy samorządu adwokackiego włączona została do programu działania samorządu

adwokackiego w kadencji 1976—1979, a następnie do planu pracy Prezydium NRA (*vide* uchwała NRA z dnia 16.X.1976 r. oraz uchwała Prezydium NRA z dnia 28.X.1976 r.).

Naczelna Rada Adwokacka zajęła stanowisko, że realizacja programu kadencyjnego wymaga odpowiedniego przygotowania i stałego doskonalenia kadry działaczy samorządowych. W ramach więc cyt. uchwał — problem przygotowania i doskonalenia kadry działaczy samorządowych wszedł pod obrady Prezydium NRA. Wyniki tych obrad postanowiono przedstawić plenarnemu posiedzeniu NRA, na którym sprawę tę zreferował prezes NRA adw. dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki.

Prezydium NRA — rozpoczął prezes NRA — w swej uchwale z dnia 4 maja br. wyraziło pogląd, że istotnym czynnikiem wpływającym na przydatność kadr kierowniczych, na sprawność i prawidłowość funkcjonowania organów jest systematyczna działalność szkoleniowo-informacyjna. Sama tylko informacyjna działalność nie mogłaby być jednak wystarczającą pomocą szkoleniową bez znajomości techniki pracy i jej ram organizacyjno-prawnych, zasad finansowo-budżetowych, a zwłaszcza bez znajomości istotnych z punktu widzenia zasad prawidłowej organizacji i zarządzania takich dziedzin, jak socjologia, psychologia i nowoczesna organizacja pracy. Podkreślono przy tym z naciskiem, że sprawa przygotowania i doskonalenia kadry samorządowej nie ma na celu i nie będzie mogła naruszyć przysługujących wyborcom praw do wyboru określonych osób na określone stanowiska.

Trudno sobie dziś wyobrazić racjonalną politykę kadrową, jeśli nie będzie jej towarzyszyła troska o przygotowanie kadry i o właściwe zasady jej doboru. Mówiąc o tej sprawie, należy podkreślić, że chodzi tu nie tyle o selekcję osób, ile o pomoc w doskonaleniu, która pozwoli na odpowiednie przygotowanie merytoryczne do rozwiązywania całego zespołu zagadnień, jakimi żyje dziś samorząd adwokacki. Chodzi tu o dostarczenie nie tylko wiedzy ogólnej, ale i — co jest oczywiste — wiedzy z zakresu problematyki samorządowej.

Prezes NRA w dalszym toku swego wprowadzenia do tej problematyki stwierdził, że sprawa merytorycznego przygotowania kadry jest problemem dla naszej korporacji niezwykle istotnym, mającym przy tym duże znaczenie społeczne — poza tym, że przygotowanie to powinno nastąpić nie tyle od strony personalnej, ile właśnie od strony merytorycznej — oraz że sprawa ta nie może mieć jedynie charakteru akcyjnego, albowiem powinna być stałym elementem doskonalenia kadry.

W dalszym toku obrad Naczelna Rada Adwokacka wysłuchiwała sprawozdania przewodniczącego Komisji Prawa Cywilnego wiceprezesa NRA adw. K. Potrzebowski i przewodniczącego Komisji Prawa Karnego wiceprezesa NRA adw. dra W. Pocięja z działalności obu tych Komisji w okresie po ostatnim posiedzeniu plenarnym NRA.¹

Komisja Prawa Cywilnego uchwaliła tezy dotyczące zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę, umów agencyjnych, stosowania art. 27 k.r.o., separacji faktycznej, wieczystego użytkowania, własności nieruchomości na obszarze m.st. Warszawy, wykładni ustawy z dnia 6.VII.1972 r. o terenach budownictwa oraz o podziale nieruchomości w miastach i osiedlach, ustanowienia kontroli sądowej nad decyzjami administracyjnymi, zmiany składu sądu przy ponownym rozpoznawaniu sprawy w I instancji oraz ograniczenia spraw rozpoznawanych w trybie art. XII przep.

¹ Por. sprawozdanie z plen. posiedzenia NRA z dnia 18.III.1978 r., „Palestra” nr 5—6/78.

wprow. k.p.c., posiedzeń pojednawczych. Wszystkie tezy zawierają obszerne uzasadnienia, opracowane przez referentów poszczególnych tematów.

W opracowaniu Komisji znajdują się jeszcze tematy następujące: prawo pierwokupu, nieruchomości przeznaczone pod domki letniskowe, gwarancja, konkubinat, rewizja nadzwyczajna.

Przedmiotem posiedzenia Komisji Prawa Karnego odbytego w okresie sprawozdawczym było omówienie tez zaprezentowanych na poprzednim posiedzeniu NRA.

Pierwszoplanowym problemem było zagadnienie takiego opracowania tematów, aby były one oparte na sprawdzonym materiale empirycznym, przy czym wskazywano tu na liczne trudności, jakie się z tym wiążą (trudności w uzyskaniu reprezentatywnego materiału empirycznego, konieczność uwzględnienia aktualnych danych statystycznych oraz potrzeba prowadzenia badań ankietowych). W związku z tym członkowie Komisji byli jednomyślni co do tego, że należy przesunąć terminy opracowania tematów na dalsze miesiące.

Następnie sekretarz NRA adw. E. Mazur przedstawił analizę sprawozdawczych zgrupowań delegatów. Analiza ta dotyczyła strony organizacyjnej i merytorycznej z podziałem na następujące tematy: legislacja, wykonywanie zawodu, zespoły adwokackie, szkolenie i doskonalenie zawodowe, sytuacja ekonomiczna, sprawy społeczne, sprawy samorządowe i organizacyjne, sprawy różne. Analiza ta, stanowiąca szczegółowy przegląd aktualnej problematyki advokatury, będzie mogła być wykorzystana z pożytkiem w dalszych pracach samorządu.

Problem kadry samorządowej wywołał żywą dyskusję. Generalnie wypowiadano się za doskonaleniem w zakresie ogólnosamorządowym, przy czym powinno ono objąć ogół adwokatów. Wskazywano przy tym na bardzo różne, nie dające się skatalogować formy doskonalenia samorządowego. Proponowano tu zarówno korzystanie z form szkoleniowych już istniejących jak i tworzenie nowych form (np. otwarte zebrania rad adwokackich, międzyizbowe szkolenia strefowe).

Podnoszono w dyskusji, że bardzo istotną sprawą dla samorządu jest dobór jej kadry, jednakże w sposób stanowczy wypowiedziano się przeciwko tworzeniu instytucji z pojęcia kadry rezerwowej, powołując się przy tym na zasady samorządności i demokracji samorządowej. Wyrażano równocześnie zadowolenie, że tak istotny problem, jakim jest doskonalenie samorządowe, został poddany pod obrady Naczelnej Rady Adwokackiej.

Działalność samorządowa staje się coraz bardziej złożona i trudna, dlatego też od osób, które się tą działalnością zajmują, trzeba wymagać dużej wiedzy, i to nie tylko w zakresie samorządowym, ale i ogólnym. Nie chodzi tu bowiem o działacza samorządowego orientującego się jedynie w wąskim zakresie spraw samorządowych, ale o działacza z prawdziwego zdarzenia, o szerokich horyzontach, widzącego prócz spraw samorządowych także sprawy ogólne — po to mianowicie, aby merytorycznie słuszne racje mogły być skutecznie i lepiej realizowane.

Mając na uwadze racje merytoryczne, wyniki dyskusji dają podstawę do stwierdzenia, że problem kadry rezerwowej sprowadza się w rzeczy samej do problemu szkolenia kadry samorządowej. Znalazło to swój wyraz w uchwale Naczelnej Rady Adwokackiej, która oceniając pozytywnie dotychczasową działalność rad adwokackich w zakresie doskonalenia kadry samorządowej, zaleciła kontynuowanie tej działalności i dostarczanie pełniejszej bieżącej informacji dotyczącej advokatury i tych wszystkich zagadnień, które dla wiedzy w zakresie kierowania mogą być użyteczne.

Ponadto Naczelna Rada Adwokacka przyjęła do wiadomości informacje z dotychczasowej działalności Komisji Prawa Cywilnego i Komisji Prawa Karnego, zob-

wiążąc Prezydium NRA do kontynuowania prac w tym zakresie i przedstawienia kolejnego sprawozdania na następnym posiedzeniu plenarnym.

Informacje z przebiegu Zgromadzeń Delegatów Naczelna Rada Adwokacka też przyjęła do wiadomości i wykorzystania pod względem techniczno-organizacyjnym w akcjach sprawozdawczo-wyborczych w następnych latach.

W ostatnim punkcie porządku dziennego dziękani składali bieżące informacje z życia swych izb.

Wobec wyczerpania porządku dziennego prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Zdzisław Czeszejko-Sochacki, dziękując zebranych za udział w obradach, zamknął posiedzenie.

Opracował adw. Kazimierz Kaeppele

B.

Z prac prezydium NRA

Informacja o działalności Komisji d/s kontrydiktoryjności w postępowaniu przygotowawczym

Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 18 maja 1978 r. rozpatrzyło i przyjęło do wiadomości złożoną przez sekretarza NRA adw. Edmunda Mazura informację o działalności mieszanej Komisji Prokuratorsko-Adwokackiej. Informacja ta została przedstawiona w następującym brzmieniu:

W dniu 16 maja 1978 r. odbyło się w siedzibie NRA posiedzenie robocze Komisji d/s kontrydiktoryjności postępowania przygotowawczego. Ze strony Prokuratury Generalnej nastąpiła zmiana w składzie osobowym zespołu, obecnie bowiem zespół ten składa się z dyr. dep. Andersa, dyr. dep. Prackiego i prokuratora Rafałowskiego, radcy Prokuratora Generalnego, i w tym składzie wzięli oni udział w posiedzeniu. Ze strony NRA byli obecni: rzecznik dyscyplinarny NRA adw. Gluza i sekretarz NRA adw. Mazur, który przewodniczył obradom.

Po powitaniu i wyrażeniu zadowolenia z faktu podjęcia posiedzeń roboczych, przystąpiono do omawiania wyników ankiety NRA z dnia 18.VIII.1977 r., przyjętej przez Prezydium NRA dnia 27.X.1977 r. i przesłanej w dniu 14.XI.1977 r. do Prokuratury Generalnej.

Przedstawiciele NRA naświetlili cele i zadania ankiety oraz opracowaną jej analizę podkreślając, że jej motywem przewodnim było dobro wymiaru sprawiedliwości i ustalenie stanu faktycznego w praktyce, tak aby na jego tle można było opracować dalsze kierunki działania i podjąć praktyczne konkretne kroki usprawniające. Uczestnicy Komisji wskazali w dyskusji, że ankieta nie jest doskonała, a wnioski na jej tle wysnute nie zawsze odpowiadają posiadanym materiałom. Przedstawiciele Prokuratury Generalnej stwierdzili, że byłoby lepiej, aby projekt ankiety był uzgodniony przedtem z Prokuraturą Generalną lub też aby był opracowany i przeprowadzony wspólnie. Byłby to wtedy materiał pełniejszy i bardziej obiektywny.